

Noorsoo kirjandusliku loomingu

psühholoogia.

J. Refer. Acad. Kirjandusühingus d. XI. 1931. J.

A. Sisjuhatus.

1. Sõna «looming» tähendus.

a) kui tegutses, protsess, art = loomine - hõlmab eeskätt psühholoogiat.

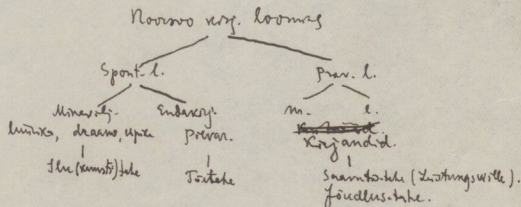
b) kui teos, produkt = hõlmab isemajoonis esilekõut, võlge kirjandusteadust.

Kõikides väärtus püüab rõhata mõisteti riht kui loet poelt, pöördu asitades loomisile.

2. Noorsoo kirjandusliku loomingu erisid: (psühholoogiline)

a) Autor: loomisprotsess = spontaanne ja püüetud loomine. (lk. 13.)

b) Autor: teose sõnu = minavalendised ja endavalendised. (lk. 10.)

B. Pävaraamat.

1. Millal

a) Millal? 5. kui paljud?

1. Enne pubertüeti harva;
2. Mõne aasta jooksul harva.

3. Nõimi psühhel. institudi kõrgu andmetel:

algas	m.	n.	2. püsti	m.	n.
enne 13 a.	16%	19%			
13-15 "	16 "	35 "	5%	-	
15-17 "	37 "	35 "	21	23%	
17-19 "	21 "	8 "	32	19	
19-21			32	39	
üle 21			10	19.	

2. 4) Kuni paljud? (lk. 27)

1. olemb brosfarrot - tümbst. Arktisevad rahuldunud mungu.
2. andmed: 60-66 % , Krukas xpi 75%. õppust võimust. Mixed steracus.

2. Päevaamatu tüübid. (lk. 23).

1. Naivne poevik: peetakse võltsel argutusel, enamasti enne puberteedi. Vahel rämparane ja rahumme.
 2. Registreeriv poevik: rämparane, ent siiski veel võlts-
itum enesel ja vorm mõelduandev.
 3. Glamur-poevik: rämparaste muusika-riigenduste
kõrgu, sageli- lehtedel lehtedel ja juhali-
kuntel vedel, kõrgi sagelammi kirjades.
3. Evidentsi kinnimus: kinnitatakse endasjeldis vastale endasjeldis.
(lk. 29-35).
1. Kinnitatakse seda lahutakse (sterilisatsioon kinnimus)
 2. Kinnitatakse seda sündetakse.
4. Miks peetakse poevikut.
- A. Sennised Avenrad
2. Põhimus (sõbra)- looma. (lk. 21.) (Miks just poevik sõbrane ja mitte mõni isik või kupa?)

↑

1. Vajenduse teooria : Kõige pandud, vajendustund teadmisel ei võrrelda
meel meel, Kõik teadmisel antakse vabastat mõrd ~~elust~~ meel.

2. Funktsionaalne teooria (Böhler) lnc. 20

3. Tehniline teooria :

1) Kui kugi teadab enda vajenduste mitte vormi, vaid
vaadatud, siis peab ta teadma 1) Kõige vormi;
2) Monoloog. Mis sellest vajetuleb, õngi pöör.

2) Kui kugi teadab enda teadmisel teadmisel
sõltuda, siis teab ta enda teadmisel - pöör.
[Kõik, on teadmisel teadmisel. Teadmisel teadmisel.]

Nad teadmisel pööravad pööravad teadmisel teadmisel
individuaalselt teadmisel teadmisel teadmisel
pööravad. Nad teadmisel teadmisel teadmisel:

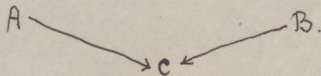
a) Mis teadmisel teadmisel teadmisel, millel
ei ole vajendust teadmisel?

b) Mis teadmisel teadmisel teadmisel teadmisel
teadmisel, teadmisel teadmisel? (Teadmisel teadmisel, teadmisel, teadmisel, teadmisel.)

c) Mis teadmisel teadmisel teadmisel teadmisel
teadmisel teadmisel teadmisel?

4. Funktsionaalne teooria: (Teadmisel (B) on teadmisel teadmisel)

on teadmisel teadmisel teadmisel teadmisel
On teadmisel teadmisel teadmisel teadmisel (A). Teadmisel
on teadmisel teadmisel teadmisel teadmisel, teadmisel teadmisel
teadmisel vorm - teadmisel (B). Teadmisel, teadmisel
individuaalselt teadmisel teadmisel (C) ise (A) teadmisel
vajenduse vormiks (B) teadmisel, teadmisel, teadmisel
teadmisel teadmisel teadmisel.

1. FeTi_3Si (Relixvia).

b. ^{beset} Hoorboel on aldse Aung esemend kagida. Noorij
 es erlax esemend: malstusesemalst: junksed,
 polded, autogrammend. Noel esemend i kagida
 nende end; vord nende simboalsse poast.
 Malstusese beset = felis, enisat = reliquia.

c) Pörixus ^{terrestris} terrestris pole munda, kuni võib reli-
viir, kirjanduses ~~ka~~ sümboliseeritud elamistele,
mida talub ka hõõda alles.

d) Rehevate p fetsiite nool püüdnese möödu-
mad enne (onnetun)-elamusil alles horda.

e) Kui ei ole muid võimalusi fetsi, siis
~~mitte~~ lüüakse see vajaliku olukorraga mäd.
Sageli lisatakse sellele mõni muu esemete
võrkude juurde.

41. Ende minevõrre tagasi vaadates tundub see olevat otsukui tesse iseeni oma. Järeleminet muutub ka poeie, mis kunagi olend ulkum, otkini fetsis. Fetsit aga tume, et kui selle mille simbol ta on, pettevõrre, mis jonnitakse kottmaksime ka fetsi, otsukui seers ~~selle~~ seega horritada selle, keda ta kujutab.

Suga on silutatavard pöevrante-potetamised,
kui ta enda minevikuks naapori päle Annamoni.

2. Autobioograafia.

a) Pubertedraas /hacatarese/ huri tundma enda vastu, piiritakse endas selgusle jõnda ja endast võttaat pilti luua. Selleks tulebatarese meelde jätta-
tase teadend ^{int} lapsepolve sündmusist, koost-
tase rügi kogupuid pre.

b) Selgusel autobioograafisel huri leiavad parima rahulduse autobioograafias, mida paljud noored pubertedraas algavalei. Autobioograafia näol:

1. seatarese jalule kontinuitet enda mine-
vüga;

2. veldatarese end teotest;

3. põhendatarese enda soonde, sihtide ja
teotluste võtust, võtendust.

üle sotsi: teotatarese ^{enda mine} integratsioon ja
kontinuitetmine.

c) Autobioograafia on ligidalt sarnane poevüga.

Poenk
aktuaalne
kõlde
impulssionide

Autobiogr.
hagavõndar
koostuotke
replone.

ent molemate soone on autori me, te cla-
mund, mõtted ja kogemused.

d) Paljud noored autobioograafia asemel valivad
poenurõrmi, kogumise ülle võtandens
jõb võragi same õuendatõlgõle-jõndõne.

Gottfried Keller 19. a. kirjutas end poeemid:

„Mees, keda pärisvõit (olgu see poeem peas või paberile kirjutatud), on nagu naine, keda peegeldab. Ta lakkab olemast mees, kui ta end enam ei näe, ei pea ja edasi ühtegi sõnu alati väljapoole endast otse. Ta kaotab enda kindluse, enda rühi, enda karakteri ja kui ta lõpuks ka enda vaimse iseseisvuse ära annab, siis muutub ta naiseks. Seda iseseisvust võib aga alles hoida alalise enda üle järelmõttega, mis toimub kõige paremini poeemi kujul.“

3. Kirj.

a) Kirjad (sõnaraamat) poeemi asendajaks (mõnikord ka asendab -võit. Kaeckeli kirjad vanematele, Goethe kir-poeemid jne.) - väga sagedad.

b) Kirja-kujuline poeemivorm:

1. Kirj poeemile: „O, muu poeemist, muu armast, karmaks olen end muutunud“ „Oli demüürid lõu, muu poeemist, muu kultuuri, muu hõbe, võib olla ka võimuse kogu poeemilise poeemilise mõistuse!“
2. Kirj poeemi kaudu kas endale või võrrele.

c) Kirja poeemilise funktsioon:

a) Maagiline mõju.

b) Psühhosomaatilise mõju: Kirj poeemilise energia (libido) ~~on suunatud väljapoole~~ ~~sisse~~ mis võib võimust (Bondung) ja leida sõna reaalselt, siis sõnaseis see kirj mõel, kirjandusandis endas. Kirj on mõeldud isikule, keda ~~sisse~~ armastatakse

voi rihatakse ja fanteaas kujutatakse, nagu see on
selle kerge ka toepoolsest saaks, kuni mitmesuguse
mõistustekind ^{ja rikkalik} / signa (über-leh) laseb selle asjaolust.

4. Patu ja veevuse register.

- 1) Sisetundest (süüdistusest) torgitud talle rikkalikult
jõule. Registeritakse mitmesugused asju: teatris-
konnakommi, kelmus, onanismijuhitumus jne.
Näe siis juba personaalregisterit.
- 2) Pöörusid esinevad enamasti vandsel, ^{kompositsiooni} kangel, vahel
ka veevuse komponendina.

5. Aforism ja tõttad.

- 1) Tõttadide kogumise tagamote = nõtdata, mis ma koma
Aian (algava teadlase ^{kompositsiooni} ~~teadlase~~).
- 2) Aforism - enamasti külgei vastu rihitud rihitumuse
või keristuse. (Rehebrief).
W. Berendsohn. Stk u. Form der Aporismen
Lehtenberg. Kiel 1912.
W. G. Gmoll. Das Apophthegma. Wien. 1924.

Lehtedid põhivormid või komponendid esinevad veevuse-
võet juba enne, kui pöörusevõrm veevuse el: kujun-
nenud. Esinevad ka praegu, komaati pöörusevõrm,
aga ka pöörusevõrm lootumina, salamuna.

3) Tõelisele teadlasele tõsiuga jagat enam muutu poeem-
sõnne üldiste asjade kohta rääkva saatus.

4) Pretsioni mõju:

„Enda hingemastuse eest valvel olles tunneb
hirmuga, kuid ta osutus on otseselt lahinguvõlli,
millel kigemad võimud hinge väsisest järele
võitluse võivad; ta näeb, kui sarnilik on vanuse
hülgemust ja enda seisundi; mõnikord mingi tühisa-
mard endasidest vahendest ^{hülgemust} tühjaks, iseenest
Ahtlele panda ja kõni hingelõigutusi hoolikalt
jälgeda. -- Mõnikord pani enda Aht ja hülgemata-
jätmesid rgal Ahtel karkluse sidemega hoolikalt
kirja ning ^{hülgemust} ~~hülgemust~~, et enda Ahtest mõni
Ahtuma õppida.“

Kurt Klobar. Die deutsche Selbstbio-
graphie.“

c) Poem absoluutvõim vahendina.

3. Kunst-poemiku tekkimine.

a) Lavater'i: poem („Mõne seenda mina vaadlega salajane
poem“) ilmus Ahtis 1771. See oli pretsioniagasti
loppuole kunstvõim vahend poemik.

b) Teinud palju järelaamajad ja võitnud.

c) ~~See~~ Võitnud-järelaamatud poem Ahtapoeem noorus-
kõrghuses.

d) Poemikameetode entseureksem (18. loquid).

c) Aaloealbert kujunenud pooreuromi ülevõtmine noorus-
liku väljendustarbe teenistusse.

^{üldis:}
1. Teadmise pooreuromi mis mõnuse olemasolev. Kõni-
võrd võta ahtame, ent se kontseptioon onki oma-
paganipiteel sooskennete oloomu (tuntuse rõhus-
Aust leha side rga poev).

2. Annult ühinguend vormid võetakse üle, nulliste ülevõtmine se võt mis seingustena Aardand

mingi ülevande, ^{functio} 2. Vormi-ülevõtu (Normanglerch) mõtted:

minise printsiibides
magajidauusis.

a). Sugestoon (je sundus).

1. Sundus: Sturmii grimm. -1589.
functioendoleed
Tuxon Zelleri soontus optilele
Hannoversandi noorsoovingles
Amgratt soontatid.

2. Sugestoon: vanemate ergutus.

Valmispooreuromi vanemate,
runkaan
ergutus soontandus.

3. Mithaaniline järelamamine:

Kõnuse, it beand peavad. Ent functio
muntel, ragn noit. kutsarimanguski.

4. Suggerend pooreuromi absolutioomimõju.

b) Identifikatoroon (järelamamine).

1. Järelamamine - e silte veel mudefi.

2. Teaduse, it muntel on pooland vi peavad
pooreuromi. Need ei aimate ühuse poeli,
vaid identifikatsioon end nendega, s.o.

kuglataren ^{noorem} endei Suurmehena, nelli Annusti hula
 xulub pær xupidamine. (Poste usaugins - karga-
^{ja ingimeli} mänd, Antarlastel - siseludamnd).

PEDAGOOGIKA
 ARHIIVMUSEUM
 FOND K37649

C. Noorsoo sõnakunstiline looming.

I. Psühholoogiline väärtus.

1. Üldhinnang (lk. 28-30)
2. Kui paljud: lahtine; tänapäevast enamad, kui poeetide kirjastajad.
3. Lulelajade tüübid:
 1. Juhuslik
 2. Pidev.
4. Lulelajade nooruse hingeline üldstruktuur.
 1. Sprangeri arengu-tüübid:
 - a) Entusiasm
 - b) Kame, realistlik
 - c) Ennustav.

Nest kaldub lulelajade esimene ja praegust pidama võimane.
 2. Meel: meeluse jõde kaldumus kirjandus-
liku loomingusse peab enam hõlpsa
kiirte ja humaniteetide vastu.
 3. Sportiv ja praktiline hõlpsa nooruse
võrd hõlpsa meelusest teel

II. Mõne lulelajade?

1. Kirjandusliku ~~teore~~ varaküpse teooria: noor noorte
kaldumus kirjandusliku loomingusse sõnakunsti-
se andekuse varavaldist nng paneb suuri
lootusi selle edasiarendamiseks. (Adolf Gynoff).
See teooria on kõrge nativism ja kõrge kirge-
mini antarktiline.

Selle kontrollmiskes on kaks teed + väärtus:

a) Mis saab nooruskrist "lühikajast" kogu.

1. F. Giese andmed. lk. 53-55.

2. Mm andmed lk. 55-56.

b) Millal on sotsiaalselt kriipsud suurimised
pühendunud sellele alale? Sellele küsimusele
vastates selgub, et tuleb pöörduda peaaegu
armet tundeid või vihemasti sotsiaalselt
pühaga.

1. „Kõik ^{kõrvaldada} tuntuks kirjandus peaksid 3-5 p
s.a. 12-15 a. nümber ^{kollektiiv} kirjandusliku
teema olema... ^{Kas} ~~teema~~ selle lühikajast
on Homer või Schiller, kes te vastustab on
se on teema, on ekskurs. Pöördumise järel ei
mure mitte alles „kriipsu“ ees järsku
võib. Ka tema allub vaimse karmuse
radusile ning vajab püha pühakut tõus-
vat arengut. Kui juba võiks pöördumise
and tekitab siis mingi viige, mis palju
enam peaks ^{mis} se laste hoolima pöördumise
geeniuse juures“ (Von Selenleben des Kindes.
lk. 136)

2. Edasi toob Synoff rea näiteid enda viite kuni
Aukus: Ovidius alla noorusliku teema
versant'i astme, Calderon alla 10 aastaseks
kõrs teise koolikooliga Madridi geeniuse
kollektiivis kirjandus draama: „Pärm sõber
Sunn“, 13 a. alla te kirjandus Aukus - Taava
vaimse või püha Elias, Hammurabi alla
10 a. lühikajast enda koolikooli arvates väga

2. Vajenduse-tisaria. (E. Spranger).

a) lx. 58-59.

b). Pövaraamatute-nurmus nõtab, et ^{ka} pövaraama-
tund kõrge enam peetuse ning sissendatud
on kõrge sagedamad puberteedeas. Samuti on
Noorsoo arekustole loomaga kvantitatiivne kor-
punkt kipsuudeas: 15-18 elu. vahel. Enamalt
antorealt nime kogu on materjaal: ainult neli
aastalt, kuna nende juures, millest nõtab olu-
pikema ajavahemiku jooksul, nende arv ei ole
kõrval puberteedeas.

Kokku:	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
M. 18 (Kor)	1	22	40	24	119	211	201	206	172	64
M. 23 (Pa.)	1	3	6	2	48	-	17	8		
M. 29 (Kor)						2	-	16	9	1
M. 50 (El.)		14	12	42	12	20	22	9	7	4

c) Ent allist hoolmatu teame, et lülitatuse x enne
puberteti p poast, mil vajendustesse enam
mitte on paks olema, varemalt enne puber-
teti mitte.

Kurt Schmeing'i "mitmekordse puberteti"
tisaria. (See mitmekordse Pubertot. 1930.

d) Samuti võime näha, nagu pövaraamatute - juba,
kõrval, nime see vajendustesse end vahel-
mises vab just mitte kumbe p varem te,
nagu ida on lülitavorm, kus tuleb allude
mitmekordsele objektiivsele normidele?
Selle ei suuda aga vajenduse-tisaria anda mingit
vastust ning tundub seetõttu pinduliku

3. Põhivõimaluste loomine (B. Bernfeld).

lx. 60-63

4. Funktsionaalne teooria: Juba nooruste eadi

suhetumise (Einstellung) enda loomangule on suurem
erinevus, et kda vaele vae mingi isese nimetapa alla.

On keemguised, kes keemguist endatõestusest vastu-
ved alles puberteedi algades, vae alla ved mõnel har-
val momeendil, on aga ka keemguised, kes lohi aegu
nooruse pidevalt ja reguleeriselt hulelavad, kus-
juures se vae algel, nagu nooruse, juba keemguis ming
idari kaitse ka meelest. On keemguised, kes hulel-
tavad vae teatud olukorras - mure, omist armastuse,
või v.m.s. korral, ^{aga} ka keemguis, mille loomang on tõesti
spontaanne, põlvkondade nade eadile mõistatusest
pidajast. On keemguised noori hulelavad, kes
võlgelavad ainult et vae hulelavad, aga ka
keemguised, millele vae keemguis vae vae vae
poleme.

- a) Sonakunstilise hios hios kate figuri: ^{objektive} ~~sonakunstilise~~
muse ja traditsioonilise vormidevõrre konvergenumisel;
~~Kuigi keemguis moodustab hios keemguis vae keemguis~~
~~hios~~ End mure elamusel ming funktsioonidele;
hios mitte püüda keemguis ile keemguis, vae
nad modifitseeritakse keemguis ja avarum
nauti kohalt. Ni seame mingi, nagu püüda
mure, 3 figuri keemguis ees: a) objektive
sonakunstilise vorm; b) vae hios keemguis
elamus; c) subjektive elamuse objektive vorm;
andume, objektive vorm.

Kõik ~~teinud~~ ~~valitud~~ as. Täiesti vastuvõetavalt sisetunt
selle teenimise kohta pole eestlased ja kirjandusajalo-
lased mulle kahjuks anda osanud.

lille pøblemendel:

Yucca Bestand knees: 1) mitm, 2) nrm; 3) stropfchto, 7/10.
Keeleharmonie.

Sidumate vares: 1) sion pagestas, 2) vasmotetol
lenchito, 3) elare nishito (pioloni,
loppoxante pre).

Molecular Weight: 173.17

1. Fabulorimikⁿ - kövarti ~~konkret~~^{mögleme}. Alles apazoonul
laps harjub endo valgehitelst nimeolu
laltoufama

2. Kitzung (Kernerei) - wem sonachst, furchtlos.
mühen.

5. *Puberhedra* Warming:

a) Liníxa -

1. Pajus vorm, sugu just kõige übergõhise
avaldu, kõige tundu übergõhise. Sama
on noomlike armastuse: rõõmu meel
seda tõesti. nõiadi, vms imedusalt
seda elavat p. oneti on just noorus.
hõrke armastusest rääkides vms.
seda südamelise, ühendamise, itaoluse.

2. Lärche Toga - ~~et~~ elevus (Stimmung)
 (Spranger, Sehnsucht).

Glucose Tenaxose Absorbed:

c) Spranger:

6) Böhleri

c) Bernfeldi ~~Stomoxys~~

alkohol elerise ⁵terezona, sug. lüüsi reale

Eleusine coracina ^{*inaperturata*} ~~*stolon*~~ *reberata* *stolon* *P. perist*
fruticosa

b) ~~Te~~ Repro.

1. Repro sarnas enamaste p rimbunelmade (Tagtraumi).
Kõrge novellide lojum analüüsis nähtub, et see nende
võimal moodustavad autori enda elamused ja
kogemused, teise see aga ta ettekuulutatud "ideaal-
muna", muna' sümpatiseer, nagu autor ise end
mõnda leiab.

2. Ilmuvõlmade loomine:

1. Põhivõlmade loomine

2. Eeltoetuse.

Eeltoetuse muremiste hõldek hunkeref
valgust noorsoo probleemide.
Kõrvaltoetuse loodusevõimude roht
võime alguse üle veld valdliku ja
võimevõime tunde veld, millele vestes
edukate Tefanord- ja Basedorord-
Ainup.

c) Objektivatsiooni meetod.

~~objektivatsiooni meetod~~ ~~objektivatsiooni meetod~~

1. Sugestioon

- a) Lasteraamatid
- b) Vanemate ürgatus
- c) Kooliõppend
- d) avarisid
- e) Võistlusõppend.

} Eeltoetuse.

3. Identifikatsioon (põlasmunne)
põlasmunne

a) Kooliõppenduse pühik Aetud avaristuse. Kõrvaltoetuse tunde
muremiste.

b) Identifikation mit alle

1. Ebamestane, iltane: Tehe iltaxe korjane xella.
2. Spetsifitse: Tehe sarnanide lated korjamine.

Vomast jukul stól, deað-dæðir þe
þeig ræðir káttum og suursti
xll kænir mýnall. (Týles!):

4. A dressaadi-leadons.

Kiffend objektivisen kirjanduksen voimi
~~vala~~ valades printense näd pool-alekadi-
 kult loka kiffesedareks monle rakkule,
 killel näd enki on meesitud, kuu killel
 näd loid tul raske olens tõmetada kiffe.
 Sellist mi sagadane piilendamise noorusel.

C. Sõnakunstiline looming.

15. Psühholoogiline väärtus. (lk 28-30).

1. Kui paljud ja milline tüüp?

a) Kui paljud: enamed, kui poenkuud.

b) Tähtselt luuletaja langus sageli nooru poenkuude-
paga, n.n. kirjanduslikus tüübis, humaniteerilistega
seotud.

c) Spranger'i: 1) Endusastle tüüp - luuletaja.

2) Kame, realistlik - mitte kirjanduslik

3) Ennastanote - poenkuudepaga.

2. Astmed.

a) Fabulatsioon ja viimimäng varases lapseas.

1. Fabulatsioon - enese ette, sageli ilme kuulajast
juttustamine. Tuleb kõrgi normaalselt arenevad
laste juures ette.

2. Algas juba enne kõnelemist (v.a Stern 1;0-1;1) ^{võib tulla ka hiljem} ^{mis on seotud sõnaga}
Kõrpinimet 2;6, kestab 7;0 kuni kirjandus-
võtte omandamiseni. Sõnakunstilooming. Reider

3. Sõnalt eepiline või eepilis-lüüriline. Puhes lüüriline
armel väga harva.

1. Enda elamused, fantaasieetne loomuslooming.

2. Loomused lapse fantaasie ja loomade omade
mäng esimestega, samuti fantaasieetne
loomuslooming.

3. Kõikid kuulud juttudest ja muistendest.

4. Vahe fantaseeritud ja tõeliselt olemasoleva vaheli:
ole alguses selge, hakkab aga 5/6 c. umbes esle
Aulema.

5. Vormid:

1. Hüppelõhn ja kühvelõhn, pöörded ülemmestega
mille teemle.
2. Tõstid raskuse võrra olemas, millel on
võrdsustatud kord.
3. Pöörded ja loogilised jätustad algavad 6-7
a.

6. Rimmang (Remeri): oalt mõistetute oalt mõistetute
sõnade ja lausete vormid.

1. algab endalest meloodia rimmanguga, 2 a.
umbes. Varsid tulevad rõõmsad sõnad järele.
2;6 hakkab tervet meloodiaid rimmanguga,
arvab aga sageli rima veel lauluma kas vabalt
komponeeritud või interjektid mõel. Nõrke.
2. Rimmanguga eriti standardit mõnend jaldi.
rõõmsad rimmangud allajäädga.
võrskem 3;0 õppis lahkuse ajaga jaldi.
rõõmsust 146 rida ilma rima pole, jätkele vastusele.
Jätkes 5/6 mõttes mes 146 rida peost ka ilma
jätkele.
3. Kuna õppakse rimmanguga järele, mõnend erist oza
võrra ja rime. Sõnad ei saada rimmanguga rõõmsad aru.
7. Tõeliselt rimmanguga rimmanguga mõnend jaldile rimmanguga
võrra ja rimmanguga. Mõnend rimmanguga rimmanguga rimmanguga.
Mõnend rimmanguga rimmanguga rimmanguga rimmanguga rimmanguga.

8. Kuna sisulne kalg lagaplaanil, võib vorm olla
pubertati, kui puberteedeas.

b) Elupuberteede diskriptiivne eepos. lk 66.

~~See on sama mis 8a.~~

c) Tõrumpärase loomingu fees puberteede. lk 72

a) Karsus ulasmõeldus. (Võltsitud, tõrumpärase.)

b) Tõrumpärase. (Sisemine võltsitud.)

c) Proosa. (Oh Pälv.)

d) Kunstipärase loomingu eepos - dalsingus.

Proosa proosa:

Proosa

3. Mõis loomulikkuse?

Semond teinud: 1) Puberteede sümptom; 2) kogendusest ^{and} ~~arv~~ väärtus. (49)

a) Tabulatsioon = korvati mõlemine.

b) Rõhkimine = suurendatud tegemus.

c) Elupuberteede loomung = ^{a)} identifikatsioon (kõrgemik alla
aktiivne.).

d) Sõnastoon (aparteed, varemuse).

d) Puberteedeas:

a) Identifikatsioon.

b) Sõnastoon

a) Rõhkimine

b) Rõhkimine.

c) Proosa: ~~proosa~~ ilmsi-
mõeldud
(autobiogr. teos).

e) Adleskents:

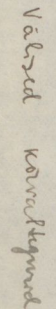
Teadlik-teheline kunstiline loomung.

4. Nooruslase loomingu esialgne vaatus.

Sinise maitse: Kura.

Underi maitse: Kants, kirdelast linnus

PEDAGOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K37649

Das liter. Schaffen der Kinder (I Stufe).

I.

1. Die Anfänge des literarischen Schaffens reichen in die erste Kindheit zurück, wo sie in der Form des sogenannten „Fabulie-rens“ und der „Reimerei“ auftreten.
2. Das „Fabulieren“ kommt bei allen (?) normalveranlagten Kinder vor; die „Reimerei“ kann bei manchen, doch nicht sehr zahlreichen, Kinder wegen Fehlen des anregenden Beispiels (Spreff 107) ausbleiben. (?) [Wie könnte man das ganz exakt feststellen?]

II.

3. Das „Fabulieren“ kann sogar schon vor der Bildung der zusammenhängenden Rede auftreten (? bei Eva Stern 1;0-1/1. B.d. fr. Kindh. 107), seinen Höhepunkt erlangt es aber mit ca 2;6 und dauert bis ca 7;0 und noch weiter, bis mit Erlangen der Schreibgeläufigkeit das schriftliche Schöpferstim auf seine Stelle tritt. Man fabuliert entweder sich selbst oder den Erwachsenen.
4. Der Inhalt nach ist das „Fabulieren“ entweder von epischen oder episch-lyrischen Charakters. Reine Lyrik kommt sehr selten und nur bei emotional besonders begabten Kinder vor (Schneerson, 178). Das Kind erzählt hauptsächlich 1) eigene Erlebnisse,

- fast immer mit phantasiegemässigen Zusätzen oder ganz ^{entworfene} gedachte Geschichten; 2) objektive Vorgänge mit ihm bekannten Menschen oder Sachen, ebenso entweder völlig oder teilweise hervorphantasierend; 3) Sprichwörter aus den ihm erzählten Geschichten und Märchen. Alle diese Elemente können ~~manera~~ in derselben Erzählung verbunden sein. Das Unterscheid zwischen ~~realen~~ realen und phantasirten Vorgängen ist dem Kinde anfangs nicht bewusst, tritt später aber immer mehr auf (mit 5-6 Jahren).
5. der Form nach sind diese Erzählungen ziemlich spring-^{schaff}-i-^{liek}haft: man wechselt ^{schaff} den Gegenstand, ohne sichtbaren Grund und plötzlich. Trotzdem bildet gewöhnlich irgendeiner Vorgang oder Gegenstand den Mittelpunkt der Erzählung, um den herum die andere Teile ~~in~~ geordnet werden. Längere und logischer geordnete Erzählungen kommen erst mit 6-7 J. vor.
6. Die bisherigen Theorien zur Erklärung des "Fabulierens":
1. Theorie Bernfelds
 2. Theorie Schneersons (ungebundene Schöpfkraft).
7. Meiner Ansicht nach hat das "Fabulieren" zwei Wurzeln:
1. die sehr lebhaft entwickelte Phantasie des Kindes;
 2. das Bestreben sich durch Fabulieren den märchen- u. geschichte-erzählenden Erwachsenen anzuschließen.
8. Entwicklungs-Funktion des Fabulierens: Vorübung der logischen Anordnung und sprachliche Weitergabe seiner Gedanken.

III.

9. Die "Remerei" nimmt ihren Anfang in selbstgebildeten Melodien (Bynaff, 95), die das Kind schon im 2. J. singt. Damit parallel geht die Interesse für reimende Worte u. Wortbildungen. Mit ca 2;6 tritt der Text als selbständiges Element auf, wird aber immer noch öfters gesungen, entweder nach selbstgebildeten ^{von Erwachsenen} oder (gehörten) Melodien (Bynaff 95).
10. Besonders befördernd wirkt auf d. Remerei die außerordentlich gute Gedächtnis der Kinder (seit 3;0 an) für gesamte Texte (Stern, Ps. d. f. Kndk. 179 ff.). Die angehörte Verse regen zu der selbständigen Weiterbildung an.
11. Inhaltliche und sprachlich-grammatische Seite wird zugunsten des Reims und des Rhythmus ziemlich vernachlässigt. Der Inhalt fehlt nicht selten völlig. Soweit er vorhanden ist, ist er sprachlich charakteristisch, in dessen Mittelpunkt anfangs beliebte Personen, später auch Sachen, stehen.
12. Die "Remerei" dankt für ~~ihre~~ ihre Verbreitung:
 - 1) der kindlichen Interesse für alles Klangvolle überhaupt;
 - 2) der Fiktionslust, ^{die} die Reimspielerei bereitet;
 - 3) dem Vorbede der Erwachsenen (Bilderbücher-verse!)
 - 4) der durch Rhythmus u. Reim zustandekommenden ~~erleichterung~~ Erleichterung des sprachlichen Ausdrucks (Kraft-Ökonomie).
13. Die Entwicklungsfunktion der Remerei: ästhetische Verfeinerung des sprachlichen Ausdrucks.
14. Ob die dreifach veranlagte Personen in der Kindheit besonders zu Remerei

(Gynast 136)
 nigen, (ist bisher noch unbeantwortet [wie könnte man das feststellen?])

15.

15. Nach 7.-8. J. tritt die spontane Interesse für das „Fabulieren“
 und für die „Reimerei“ (für das freie Schöpfertum - Schreibern)
 zurück, ist aber durch Anregungen leicht hervorruftbar.

I.

1. Die Anfänge des literarischen Schaffens reichen in die erste Kindheit zurück, wo sie in der Form des Fabulierens und der Reimerei auftreten.
2. Das Fabulieren kommt bei allen (?) normalverlangten Kinder vor; die Reimerei kann bei manchen, doch nicht zahlreichen, Kinder wegen des Fehlen des anregenden Beispiels (Dyckhoff 107) ausbleiben (?). [Wie könnte man das ganz exakt feststellen?]

II.

3. Das Fabulieren kann sogar schon vor der Bildung der zusammenhängenden Rede auftreten (? bei Eva Stern 1;0-1;1. Ps. d. f. Kindh. 107), wenn Höhepunkt erlangt es aber mit ca 2;6 und dauert bis 7;0 erst wenn es ~~am~~ allmählich ins schriftliche Schöpfungstum vorübergeht.
4. Den Inhalt des Fabulierens bilden eigene Erlebnisse,

2) objektive Vorgänge mit bekannten, hauptsächlich mit lebenden, Personen u. Sachen; 3) Sprichstücke aus dem gehörten Geschicht, u. Märchen — alle mit stark phantasieartigen Veränderungen, Umbildungen u. Zusätzen. Mit 5-6 j. beginnt das Kind den Unterschied zwischen phantasierten u. real gegebenen Inhalt zu unterscheiden u. betonen.

5. Die Theorien zur Erklärung des Fabulierens:

1. Theorie Bernfelds
2. Theorie Schnersons.

Meiner Ansicht nach hat das Fabulieren zwei Gründe:

1. Lebhaftes Phantasiethregkeit des Kindes,
2. Der Wunsch sich durch Fabulieren den märchen- u. geschichte-erzählenden Erwachsenen anzugleichen.

6. Der Sinn des Fabulierens: Vorübung der logischen Anordnung und sprachlicher Weitergabe seiner Gedanken.

PEDAGOGIKA
ARHIV MUUSEUM
FOND K 37649

III.

7. Die Reimeri nimmt ihren Anfang in selbstgebildeten Melodien (Sproß 95), die das Kind schon im Alter 1-2 j. singt. Damit parallel geht die Interesse für einzelne Reimende Worte u. Wortbildungen. Mit ca 2;6 tritt der Text vor, wird aber immer

vorwiegend
noch geborenen, entweder nach selbstgebildeten oder von Erwachsenen
gehörten Melodien. (Dyckhoff 95).

8. Besonders befördernd wirkt auf die Reinerie die ausserordentlich
gute Gedächtnis der Kinder (mit 3;0 an) für gerante Texte
(Starn, Ps. d. f. K. 179. ff.). Die ~~gehörte~~ ~~Ver~~ Versen rufen zu den
selbständigen Weiterbildungen an.
9. Die Gründe der Reinerie:
 1. Die Interesse der Kinder für alles Klangvolle überhaupt;
 2. Die mit Reinerie (Reinspiel) verbundene Fingerspiellust;
 3. Das Vorbild der Erwachsenen (Bilderbücher-Verst.);
 4. Die Vereinfachung des sprachlichen Ausdrucks durch
Reim u. Rhythmus.
10. Der Sinn der Reinerie: ästhetische Verfeinerung des sprachlichen
Ausdrucks.
11. Ob die ~~Lehrer~~ veranlagte Personen besonders zu Reinerie
neigen (Dyckhoff 136) ist bisher noch unbekannt. [Wie könnte
man das feststellen?]
12. Nach 7.-8. Lebensjahr tritt die spontane Interesse für das
Fabulieren ein für die Reinerie zurück (Einfl. d. Schule u. "Real-
verring" d. Interessen), ist aber durch Anregungen leicht hervorzu-
ber.